

Utrecht: 2 september 2012

Betreft: Reactie NVO op internetconsultatie wetsontwerp Professionalisering Jeugdzorg

Met belangstelling heeft de NVO kennis genomen van het wetsontwerp zoals u dat op 2 augustus 2012 publiceerde. Met dit wetsontwerp stelt u zich ten doel de kwaliteit van de beroepsuitoefening verder te professionaliseren en te waarborgen. De NVO is, evenals de collega- beroepsverenigingen NIP en NVMW, van meet af aan bij deze ontwikkeling betrokken geweest en heeft op diverse manieren input geleverd bij het tot stand komen van dit wetsontwerp. De NVO maakt, nu zij kennis heeft kunnen nemen van het resultaat zoals dat naar verwachting zal worden voorgelegd aan de Raad van State, graag gebruik van de gelegenheid om, soms nogmaals, op enkele punten te reageren.

Nut en noodzaak doelstellingen

De NVO onderschrijft van harte de doelstellingen van het wetsontwerp. Daar waar het gaat om zorg voor (kwetsbare) kinderen, jongeren en hun ouders is waarborging van de kwaliteit van die zorg onontbeerlijk. De NVO is ermeê ingenomen dat de wetopstellers en andere direct betrokkenen haar standpunt delen dat professionals in die kwaliteitsborging cruciaal zijn. Dat het wetsontwerp de systematiek waarop zichzelf en het NIP de vakbekwaamheid voor zelfstandige beroepsuitoefening regelen, één op één overneemt voor de inrichting van het jeugdzorgregister beschouwt de NVO als erkenning van haar inzicht en werkwijze. Zoals u in de Memorie van Toelichting aangeeft biedt dit een mogelijkheid te vertrouwen op de vakinhoudelijke verantwoordelijkheid (en situationele flexibiliteit) van de professional in plaats van te werken met (te) strakke en starre protocollen.

Verantwoorde werktoedeling

In het onderhavige wetsvoorstel is ervoor gekozen uit te gaan van de 'verantwoorde werktoedeling'. Die constructie legt de verantwoordelijkheid bij de werkgever. De NVO heeft daarvoor begrip omdat hiermee de verplichting wordt neergelegd bij de actor die de verantwoordelijkheid draagt voor inrichting van werkprocessen en inzet van personeel. De NVO is het er ook me eens dat de norm middels een Algemene Maatregel van Bestuur verder wordt geoperationaliseerd, omdat dat meer wendbaarheid geeft dan een geoperationaliseerde norm in wetgeving vastleggen. De NVO ziet het dilemma dat de werkzaamheden binnen de Jeugdzorg te veel variëteit kennen en bovendien te situationeel afhankelijk zijn om geheel en al vast te leggen. De NVO verwacht dat het op hoofdlijnen nader operationaliseren van de norm per AMvB nog de nodige 'voeten in de aarde' zal hebben en pleit er daarom voor dat de departementen van VWS en V&J zo snel mogelijk met voorstellen komen. Bij de behandeling van het wetsvoorstel moet de AMvB immers in grote lijnen beschikbaar zijn.

De 'tenzij-bepalingen' om van de norm te kunnen afwijken zoals de Memorie van Toelichting die beschrijft acht de NVO zorgelijk, omdat die de zorgaanbieder de mogelijkheid bieden van de norm af te wijken. Hij moet daartoe aantonen dat *werktoedeling aan anderen niet leidt tot kwaliteitsverlies of hij moet, als de kwaliteit dat vereist andere disciplines inzetten. De voorbeelden die de Memorie beschrijft zijn uiterst voorstelbaar en inleefbaar. Maar de tenzij-bepaling zoals zie nu zijn geformuleerd, bieden een bredere mogelijkheid om zich aan de norm te onttrekken. Immers, kwaliteit en kwaliteitsverlies zijn geen gedefinieerde of nader gespecificeerde begrippen. Daarmee zetten de bepalingen het hele zorgvuldig gezamenlijk opgebouwde kwaliteitsbouwwerk op losse schroeven. In het verlengde daarvan verontrust*

het de NVO enigszins dat de beoogde AMvB in het wetsvoorstel zelf met een 'kan-bepaling' wordt aangeduid.

Kwaliteits- en toezichtkader

In het verlengde van haar zorg over de 'tenzij-bepalingen' acht de NVO het gratuit om ervan uit te gaan dat inspecteurs professional genoeg zijn om beredeneerd aan te geven of sprake is van een deugdelijke argumentatie om af te wijken (MvT, pagina 5). Immers, de Inspectie ontbeert de wettelijke grondslag om te kunnen vaststellen of de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. Het wetsvoorstel zoals dat nu voor ligt kan in de praktijk leiden tot vruchteloze 'welles-nietes-debatten.'

In het verlengde daarvan plaatst de NVO kanttekeningen bij de passage over het kwaliteits- en toezichtkader (MvT, pagina 19). Deze passage gaat ervan uit dat de veldpartijen gezamenlijk een visie op ontwikkelen op wat verantwoorde werktoedeling is en dat die visie *kan worden vertaald in een breed gedragen kwaliteitskader. Aan de hand daarvan kan toezicht worden gehouden. Daarom wordt de IJZ nauw betrokken bij de vaststelling van het kwaliteitskader. Deze formulering vanwege haar vrijblijvendheid en onduidelijke rol- en verantwoordelijkheidsverdeling. Immers, de uitwerking van de norm is onderwerp van de AMvB. Daarbij is primair de wetgever aan zet. Uiteraard is het van groot belang dat de veldpartijen hun expertise en ervaring kunnen inbrengen. De wetgever zou ook opdracht moeten geven voor een vertaling van de norm in een kwaliteits- en een daarop gebaseerd toezichtkader. De IJZ zou dus niet 'betrokken' moeten zijn, maar een leidende rol, in opdracht van de wetgever, moeten hebben bij het tot stand komen van dat toezichtkader. Als voorbeeld verwijst de NVO naar het onderwijsbeleid waar voor alle onderwijssectoren een toezichtkader bestaat dat op deze manier tot stand komt.*

Stichting Kwaliteitsregister Jeugdzorg

De NVO heeft, samen met NIP, ervoor geijverd aan te sluiten bij de bestaande registratiesystematiek voor hun professionals. Zoals gezegd sluit het wetsvoorstel inhoudelijk daarbij nu geheel aan. Organisatorisch is dat echter niet het geval. Het wetsvoorstel introduceert een aparte stichting. De De NVO constateert in de Memorie van Toelichting enige inconsistentie in de positionering van de beroepsverenigingen. Op de eerste pagina stelt de Memorie dat beroepsverenigingen hebben aangegeven *over te willen gaan tot oprichting van de beoogde stichting, op pagina 5 beschrijft zij dat als 'door de beroepsverenigingen op te richten (...), maar', op pagina 8 stelt zij dat 'de (...) organisaties betrokken zijn bij de vorming van het bestuur van de stichting' en op pagina 10 dat de 'organisaties bij het stichtingsbestuur (worden) betrokken.*

De NVO was en is geen voorstander van nieuwe organisatorische eenheden, maar is, overigens op moment van schrijven nog onder voorbehoud van bestuurlijke besluitvorming, bereid haar bestuurlijke verantwoordelijkheid in dezen te nemen. Beroepsregistratie en borging van kwaliteit is immers een belangrijke verantwoordelijkheid van de beroepsgroep. Belangrijke randvoorwaarde is dan natuurlijk wel duidelijkheid over en een eenduidige definiëring van die beoogde bestuurlijke verantwoordelijkheid. Daarnaast is duidelijkheid over de financiële consequenties (zie 'Financieel kader') essentieel voor verdere besluitvorming over de bestuurlijke verantwoordelijkheid.

De NVO is, gezien de gezamenlijke besluitvorming in de Stuurgroep, eveneens bereid in gezamenlijkheid zorg te dragen voor regelingen die ervoor zorgdragen dat toelating vanuit het ene in het andere register voor de betreffende geregistreerde professionals zo 'naadloos' mogelijk plaatsvindt. Mét NIP en NVMW zal de NVO streven naar minimale bureaucratie.

Financieel kader

Mét het NIP merkt de NVO op dat het eigenlijk ontoelaatbaar is dat een wetsvoorstel als dit nog een financiële paragraaf ontbeert. Zoals gezegd is het voor de beroepsorganisaties essentieel te weten welke bekostigingsconsequenties de inrichting en het onderhoud van een wettelijk verankerd register hebben. Dit geldt ook voor de vraag of daar waar zozeer behoefte is aan borging van kwaliteit als in de jeugdzorg, daar waar zozeer een inhaalslag moet

worden gemaakt parallel aan die kwaliteit niet net als in de gezondheidszorg een opleidingsfonds zou moeten worden gecreëerd.

Verankering in het wetsvoorstel ‘*Geen kind buiten spel*’ (de stelselherziening Jeugdzorg)

De afstemming en samenwerking in aanloop naar dit wetsvoorstel heeft al veel positiefs teweeg gebracht. Het wetsvoorstel zelf biedt de beoogde waarborg voor kinderen, jongeren en hun ouders en de nodige kansen voor werkgevers en professionals. Nu dit er ligt en draagvlak heeft bij alle betrokken veldpartijen is het cruciaal dat het met alle aspecten en onderdelen, inclusief de aandacht voor de professional en tegen die achtergrond, voor de rol van beroepsverenigingen, een adequate vertaling krijgt in het wetsvoorstel ‘*Geen kind buiten spel*’. *De NVO pleit dan ook voor een inhoudelijk, organisatorisch en financieel volledig consistente samenhang tussen beide wetsvoorstellen.*

Tegen dit licht wil de NVO alvast ingaan op een consequenties die de Memorie schetst voor ZZP-ers (vrijgevestigden). In vergelijking met de huidige situatie, stelt de Memorie, is meer variëteit mogelijk. De NVO acht dat, voor de keuzemogelijkheden van (ouders van) cliënten wenselijk. Echter, de Memorie geeft vervolgens aan dat de norm van verantwoorde werktoedeling zich niet zondermeer leent voor toepassing op ‘natuurlijke personen’ of ‘solisten’. De gemeente zou hen daarom moeten inhuren. De NVO vraagt zich af hoe waarschijnlijk dit is, mede gezien alle overige ontwikkelingen (zoals regelingen van de zorgverzekeraars en consequenties van het bestuurlijk akkoord GGZ) die juist een nadelige invloed hebben op die gewenste variëteit (en daarmee mogelijk indirect op de mate waarin gemeenten daadwerkelijk geneigd zullen zijn contracten af te sluiten met vrijgevestigden).

Overgangssituatie

De NVO vindt het met de opstellers van het wetsvoorstel essentieel dat met optimaliseren van de professionalisering niet wordt gewacht tot het wetsvoorstel van kracht is. Zij zal zich dan ook samen met het NIP inspannen om gedragswetenschappers die dat willen en daarvoor in aanmerking komen, al dan niet tijdelijk, in haar registratiesystematiek op te nemen. De NVO is daarbij ook bereid te bezien of en hoe zij die toelating, zonder ook maar enigszins aan de kwaliteitseisen te tornen, kan vergemakkelijken.

De verdere aandachtspunten die we ter overweging mee willen geven, hebben we verwerkt in de reactie op uw (internetconsultatie)vragen.

Met vriendelijke groet,

Mevrouw Drs. Marlies Post
directeur NVO

Bijlage:
Reactie op (internetconsultatie)vragen bij het wetsontwerp Professionalisering jeugdzorg

Bijlage: reactie NVO op (internetconsultatie)vragen - de vragen zelf zijn grijs gemarkeerd
Bijlage bij reactie NVO op internetconsultatie wetsontwerp Professionalisering jeugdzorg

Reactie NVO op vraag 1 van de internetconsultatie:

Zoals in het ontwerp van de Memorie van Toelichting (o.a. op pagina 6) is aangegeven, maak de wet het straks mogelijk jeugdzorgorganisaties te verplichten te werken volgens de norm van de verantwoorde werktoedeling.

Welke voor- en nadelen ziet u bij de toepassing van de norm van de verantwoorde werktoedeling?

Welke mogelijkheden ziet u om de door u geconstateerde voordelen te versterken en de nadelen te beperken?

Spreeken over voor- en nadelen lijkt over dit onderwerp minder passend. De NVO heeft begrip voor de introductie van 'de verantwoorde werktoedeling', omdat het een oplossing biedt voor de grote variëteit van werkzaamheden én voor de situationele afhankelijkheid van professioneel handelen en besluitvorming. Daarnaast wordt op deze manier de verplichting bij de werkgevers gelegd en dat is passend omdat deze als bevoegd gezag de taak en verantwoordelijkheid hebben personeel in te zetten.

Een nadere operationalisering per AMvB is echter, zoals de Memorie van Toelichting aangeeft, noodzakelijk. Tegen dat licht verbaast het de NVO dat de beoogde AMvB in het wetsvoorstel met een 'kanbepaling' wordt aangeduid. Daarnaast acht de NVO de aankondiging dat in de AMvB twee gronden zullen worden opgenomen om af te wijken van het beginsel zorgwekkend. Omdat wordt gerefereerd aan het begrip 'kwaliteit', terwijl noch het wetsvoorstel noch de Memorie dit omschrijft, biedt dit onvoldoende grondslag voor de zorgaanbieder zelf, de professional, eventueel de ondernemingsraad en de in- en extern toezichthouder.

De nader ingevulde norm voor verantwoorde werktoedeling zou, samen met andere normeringen van dit wetsvoorstel, een kwaliteitskader moeten vormen, dat door de Inspectie Jeugdzorg kan worden vertaald in een toezichtkader. De Memorie van Toelichting is naar mening van de NVO te vrijblijvendheid in haar eigen rol en in haar opdracht aan de IJZ voor een kwaliteits- en toezichtkader. De verantwoordelijkheid voor het op- en vaststellen van het toezichtkader dient expliciet bij de Inspectie Jeugdzorg te worden belegd. Vanwege hun expertise en ervaring dienen veldpartijen, waaronder tenminste cliënt- en beroepsorganisaties, bij het opstellen van dit kwaliteits- en toezichtkader te worden betrokken.

Reactie NVO op vraag 2 van de internetconsultatie:

De in het kwaliteitsregister geregistreerde beroepsbeoefenaar zal straks gebonden zijn aan de beroepsethische norm, de jeugdzorgorganisatie aan de eis om verantwoorde zorg te leveren, onder andere door toepassing van de norm van de verantwoorde werktoedeling.

Maak het ontwerp wetsvoorstel voldoende duidelijk wie waarvoor verantwoordelijk is en tot waar deze verantwoordelijkheden reiken?

Is het duidelijk wie verantwoordelijk is wanneer de norm van de verantwoorde werktoedeling niet goed wordt toegepast of wanneer een geregistreerde beroepsbeoefenaar handelt in strijd met de voor hem geldende beroepsethische normen?

In ieder geval is nog onduidelijk wie, in letterlijke zin, stelselmatig signaleert of en wanneer de norm niet wordt toegepast. In het verlengde hiervan pleit de NVO voor een explicitering voor het begrip *kwaliteit of kwaliteitsverlies*, waarop de zorgaanbieder zich immers kan beroepen om alternatieven te kiezen.

De binding van de geregistreerde beroepsbeoefenaar aan de beroepsethische norm is een vorm van zelfbinding. Achterliggend aan de algemene tuchtnorm liggen de beroepscode van de beroepsverenigingen.

Voor NIP- en NVO-leden is dit een bekend principe, dat ook aan de nieuw te registreren leden goed kenbaar kan worden gemaakt.

In de toelichting Beroepsethiek die momenteel geschreven wordt het kader van STIP-J zullen deze aspecten nader worden toegelicht. Het "levend maken van de beroepsethiek" is onderdeel van het implementatieplan professionalisering jeugdzorg en zal ook in de toekomst een gezamenlijke verantwoordelijkheid zijn van aanbieders en geregistreerden. De beroepsverenigingen, zoals het NIP, actualiseren de beroepscode met enige regelmaat, zodat daarin de veranderingen in maatschappelijke en professionele opvattingen verwerkt worden en blijven.

Het verdient per definitie aanbeveling een was-woordtabel op te stellen. Onderdeel daarvan is wie straks verantwoordelijk is waarvoor.

Reactie NVO op vraag 3 van de internetconsultatie:

In de nog op te stellen algemene maatregel van bestuur wordt een bepaling opgenomen op grond waarvan jeugdzorgorganisaties en zorg voor moeten dragen dat in het kwaliteitsregister geregistreerde beroepsbeoefenaren hun werk uitoefenen met inachtneming van de beroepsethische normen waaraan zij door de inschrijving in het kwaliteitsregister zijn gebonden.

Denkt u dat zo'n bepaling voldoende is om die beroepsbeoefenaren daartoe ook in staat te stellen?

Met het NIP wijst de NVO op de mogelijkheid van een professioneel statuut, waarin de onderlinge verhoudingen tussen werkgever en werknemer nader kunnen worden verhelderd en afspraken tussen werkgever en werknemer worden vastgelegd. Dit vraagt in ieder geval om explicitering van een mogelijk spanningsveld vooraf en kan daarmee preventief werken voor conflicten binnen de arbeidsrechtelijke gezagsrelatie of bedrijfseconomische overwegingen prevaleren boven het werken conform beroepsethische normen.

Reactie NVO op vraag 4 van de internetconsultatie:

Het ontwerp van het wetsvoorstel kondigt aan dat er een overgangperiode moet komen voor werknemers die zich nog moeten kwalificeren voor het kwaliteitsregister en werknemers die andere taken moeten krijgen als gevolg van de wetwijziging. Het overgangsrecht wordt bij algemene maatregel van bestuur ingevuld.

Met welke factoren moet ten aanzien van die werknemers rekening gehouden worden bij het bepalen van de overgangperiode?

Zijn er behalve factoren die betrekking hebben op werknemers ook nog andere factoren waarmee rekening moet worden gehouden in het kader van het overgangsrecht?

Factoren waarmee rekening moet worden gehouden zijn -en waarop overigens in diverse pilots al actie wordt ondernomen-:

Bij werknemers

- Relatieve onbekendheid van werknemers over registratie en registratieprocedures;
- De (nog onbekende!) kosten die zij moeten maken in geval van vrijwillige registratie;
- Honorering van (nationaal en/of internationaal opgedane) kennis en vaardigheden waarover zij reeds beschikken

Een speciaal aandachtspunt is dat er gedragswetenschappers zijn die een functie op HBO-niveau vervullen en die niet kunnen worden geregistreerd in het register van BAMw.

Bij werkgevers

- De tijd en (nog onbekende) kosten die ermee zijn gemoeid om een groot deel van het personeelsbestand te laten registreren;
- De doorlooptijd die daarmee als geheel is gemoeid;
- De beschikbaarheid van opleidingsplaatsen

Bij beroepsorganisaties:

- De aanpassingen die aan registratiesystemen moeten plaatsvinden en de kosten daarvan;
- De al dan niet tijdelijke extra toename van aanmeldingen en de kosten daarvan;

Actiepunten zijn daarom in ieder geval:

- Grondige en systematische inventarisatie van het aantal gedragswetenschappers waarom het gaat én verschillen tussen hen in voorkennis en werkervaring;
- Grondige en systematische verkenning van aanpalende registratiesystemen, om samenhang en overlap in kaart te brengen;
- Ontwikkelen en onderzoeken, eventueel op experimentele basis, van toeleidingstrajecten-op-maat;

E.e.a. vergt een check of nu voldoende actie is uitgezet op alle aandachts- en knelpunten en mogelijk de ontwikkeling van een apart programma. Gefaseerde invoering is een vereiste om e.e.a. zorgvuldig in te voeren.

Reactie NVO op vraag 5 van de internetconsultatie:

Hei ontwerp van de Memorie van Toelichting bevat een onderdeel over het toepassen van de norm van de verantwoorde werktoedeling in het nieuwe jeugdstelsel en verplichtingen die daartoe aan gemeenten worden opgelegd.

Ontbreken er in dat onderdeel aandachtspunten waarmee in het kader van de decentralisatie van de jeugdhulp naar gemeenten rekening moet worden gehouden?

Het invoeren en implementeren van dit wetsvoorstel op dit moment impliceert naar mening van de NVO dat gewaarborgd moet zijn dat hetgeen hiermee in gang wordt gezet ook in en na de stelselherziening Jeugdzorg onverlet wordt gecontinueerd.

Dat betekent dat, naast het overnemen van de norm 'verantwoorde werktoedeling' en alles wat in verband daarmee is of wordt ontwikkeld, ook registratie en de rol van de beroepsverenigingen daarin worden gecontinueerd.

Er kan een spanningsveld ontstaan met de autonomie van de gemeenten en de inkooprelatie die zij in de toekomst met zorgaanbieders hebben. Dit geldt ook, en in het bijzonder, voor de variëteit die de NVO als wenselijk beschouwt. Dit spanningsveld moet in het kader van het wetsvoorstel herziening Jeugdzorg worden geëxpliciteerd en er moet naar een passende oplossing worden gezocht. Het verdient dan ook aanbeveling de huidige stuurgroep ook als stuurgroep te laten fungeren in de implementatie van het wetsvoorstel Stelselherziening, waarbij vanzelfsprekend aanvulling van de zijde van de gemeenten wenselijk is.

Reactie NVO op vraag 6 van de internetconsultatie:

Er zijn straks drie beroepsverenigingen betrokken bij de oprichting en de inrichting van het kwaliteitsregister. Daarnaast is een rol weggelegd voor een adviesraad waarin onder andere cliënten en werkgevers (jeugdzorgorganisaties) vertegenwoordigd kunnen zijn.

Ben u van oordeel dat in dit ontwerp wetsvoorstel op de juiste wijze invulling is gegeven aan die betrokkenheid van de beroepsverenigingen en de jeugdzorgorganisaties? Zo niet, waarom niet?

Op welke wijze zou die betrokkenheid naar uw oordeel moeten worden ingevuld om de door u geconstateerde bezwaren weg te nemen?

Het woord 'betrokken' is naar mening van de NVO te vrijblijvend. De NVO heeft er in haar algemene reactie als op gewezen dat de tekst van de Memorie waar het gaat om de rol van de beroepsverenigingen inconsistentie lijkt te vertonen. Naar mening van de NVO is afgesproken dat de beroepsgroepen, onder een onafhankelijk voorzitter, gezamenlijk de bestuurlijke verantwoordelijkheid dragen voor de op te richten stichting. Die rol past bij hun verantwoordelijkheid voor kwaliteit en vakbekwaamheid van de beroepsgroep, mits de bestuurlijke verantwoordelijkheid impliceert dat de beroepsverenigingen in die hoedanigheid zeggenschap hebben over het noodzakelijke vakbekwaamheids-niveau in de statuten van de stichting. Dat laat onverlet dat de beroepsverenigingen geen monopoliepositie in bestuurlijk opzicht willen en kunnen bepleiten en dat er indien gewenst ruimte moet zijn voor bestuurlijke aanvulling.

Met het NIP zal de NVO ervoor zorgen dat lastenverzwaring voor de reeds geregistreerde leden wordt voorkomen en dat opname van het ene naar het andere register met zo min mogelijk administratieve lasten gepaard gaat. In het verlengde hiervan zal de NVO er alert op zijn dat het vakbekwaamheidsniveau van de verschillende beroepsregistraties die er zijn of komen voor gedragswetenschappers die met kinderen werken op gelijkwaardig niveau blijven. Dat is noodzakelijk voor de kwaliteit van de zorg aan kinderen, jongeren en hun ouders, maar ook van belang voor onderlinge samenwerking en afstemming tussen verschillende werkvelden, en voor het behoud van mobiliteit van geregistreerden.

Reactie NVO op vraag 7 van de internetconsultatie:

De betrokkenheid van de overheid bij de professionalisering van de jeugdzorg komt voor een belangrijk deel tot uiting doordat aan het kwaliteitsregister straks eisen worden gesteld bij algemene maatregelen van bestuur. De kaders daarvoor zijn opgenomen in het ontwerp (art. 29z, tweede, derde en vierde lid).

Ben u van oordeel dat de in het ontwerp gestelde kaders voldoende zijn om te kunnen waarborgen dat de geregistreerde beroepsbeoefenaren nu en in de toekomst voldoende vakbekwaam en integer zijn om hun taken in de jeugdzorg uit te kunnen oefenen?

Welke voorwaarden zijn naar uw oordeel essentieel?

Is het in artikel 29z gestelde kader toereikend of wellicht te ruim?

Welke elementen ontbreken in het kader of kunnen volgens u worden gemist?

Met het NIP wijst de NVO erop dat een finaal oordeel over het gegeven kader, pas kan worden gegeven als ook de AMvB beschikbaar is.

Daarnaast is het de vraag of de overheid haar betrokkenheid kan beperken tot het stellen van eisen.

Dat biedt in onze optiek slechts een beperkte waarborg voor de inzet van voldoende vakbekwame professionals. Registratie is een middel om de vakbekwaamheid te borgen en de werking van het tuchtrecht haar werk te laten doen. Of geregistreerde beroepsbeoefenaren in de toekomst voldoende vakbekwaam en integer hun werk kunnen doen hangt ook af van de mogelijkheden om een registratietraject te volgen, en zich na registratie te herregistreren. Daarnaast is het voor de vakbekwaamheid noodzakelijk dat er richtlijnen worden ontwikkeld, voldoende bij- en nascholingsmogelijkheden zijn van goed niveau en voldoende ruimte wordt geboden om op een verantwoorde beroepsethisch wijze te werken.

Dat vergt een investering van verschillende partijen, ook op de langere termijn.

Zorgaanbieders (in ruime zin) zullen nu en in de toekomst over voldoende middelen moeten beschikken om adequaat te investeren in het blijvend opleiden van hun personeel.

Beroepsverenigingen zullen in staat moeten zijn om te investeren in richtlijnontwikkeling en de doorontwikkeling van beroepsethiek en andere veldnormen. Voor de sector jeugdzorg zijn daar nog geen structurele waarborgen voor gecreëerd (bijvoorbeeld via een opleidingsfonds, dat in andere sectoren wel gebruikelijk is). Professionals zullen gestimuleerd en gefaciliteerd

moeten worden om hun vakbekwaamheid blijvend te versterken, en zullen ook bereid moeten zijn hierin zelf te investeren.